

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟ ΜΗΝΥΜΑ 2017

«Μηδείς ὀδυρέσθω πταίσματα· συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε!»!

Τέκνα ἀγαπητὰ ἐν Κυρίῳ ἀναστάντι·

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ τὴν πιὸ μεγάλη καὶ κορυφαία αἰτία χαρᾶς, διότι ἡ ζωὴ δὲν τελειώνει πλέον ἀμετάκλητα μὲ τὸν θάνατο, ἀλλὰ ὁ θάνατος νικήθηκε καὶ ἔχει διανοιγεῖ ἡ προοπτικὴ τῆς αἰωνιότητος.

Ἡ ἀμαρτία μᾶς εἶχε καταστήσει δούλους τοῦ διαβόλου καὶ τοῦ θανάτου. Ὅμως, ὁ Πανάγαθος Κύριός μας μετέσχε «σαρκὸς καὶ αἵματος», ὥστε μέσω τοῦ θανάτου Αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ νὰ καταργήσῃ τὸν διάβολο, πού ἔχει τὴν δύναμη τοῦ θανάτου, καὶ ἔτσι νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἐξ αἰτίας τοῦ φόβου τοῦ θανάτου ἦταν ὑποδουλωμένοι σὲ ὅλη τους τὴν ζωὴ (βλ. Ἐβρ. β' 14-15).

Μὲ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ καταπατήθηκε ὁ θάνατος καὶ τὰ συνακόλουθά του, ἡ ἀμαρτία καὶ ὁ διάβολος, καὶ χαρίσθηκε ἄφεση καὶ ἐλευθερία στοὺς ἐνόχους καὶ σκλάβους, σὲ ὅσους στέναζαν στὰ δεσμὰ τοῦ ἄδου καὶ στὴν πικρὴ δουλεία τῆς ἀμαρτίας.

Ὁ Κύριός μας ἔχυσε τὸ Πανάγιον Αἷμα Του «εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν» (Ματθ. κστ' 28) καὶ μετὰ τὴν ζωηφόρο Ἀνάστασή Του ἔδωσε στοὺς Ἀποστόλους Του καὶ τοὺς διαδόχους τους ἐξουσία ἀφέσεως ἀμαρτιῶν (βλ. Ἰω. κ' 22, Ματθ. ιστ' 12, ιη' 18), ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει Μετάνοια, ἐφ' ὅσον ἡ θεία Ἀγάπη ὑπερισχύει, ἐξαγιάζει καὶ σώζει.

***

Γιὰ νὰ συγχωρηθοῦμε ὁμως, εἶναι ἀπαραίτητο νὰ συγχωρήσουμε: «καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν» (Ματθ. στ' 12). Ὅφείλουμε νὰ νικοῦμε τὸ κακὸ μὲ τὸ καλὸ (βλ. Ρωμ. ιβ' 21) καὶ νὰ συγχωροῦμε πάντοτε ἀπὸ ἀγάπη, ὅπως ὁ Κύριος καὶ Θεός μας Ἰησοῦς Χριστὸς (πρβλ. Κολ. γ' 13).

Γι' αὐτὸ ψάλλουμε συνεχῶς κατὰ τὴν πασχάλιο περίοδο: «Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει!»!

Ἐφ' ὅσον ἡ παροῦσα ζωὴ ἀποτελεῖ βεβαιότατα τὸν προθάλαμο τῆς αἰωνιότητος, ὅπου βασιλεύει ἡ θεία χαρὰ, εἰρήνη καὶ ἀγάπη, εἶναι αὐτονόητο ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καταλήξῃ ἐκεῖ, στὴν οὐράνια ἀναστάσιμη πραγματικότητα, ὁποῖος δὲν ζήσει ἐδῶ σύμφωνα μὲ τὸ ἀναστάσιμο ἦθος καὶ τὶς ἀρχὲς τῆς «καινῆς κτίσεως», τῆς «ἄλλης βιοτῆς».

Κάθε έμπάθεια και κακία, κάθετι άμεταμόρφωτο άπό τὸ άναστάσιμο Φῶς, τὸ ὁποῖο ξεπήγασε άπό τὸν θεοδέγμονα Τάφο, θά χαθεῖ και θά παρασύρει στὴν άπώλεια ὅποιον κάνει αὐτὸ μέρος τῆς ύπάρξεώς του. Έξ οὗ και ἡ άπόλυτη έτυμηγορία τοῦ Κυρίου μας στὴν Άποκάλυψη πού εἶναι σαφειστάτη: «Έξω οἱ κῦνες και οἱ φαρμακοὶ και οἱ πόρνοι και οἱ φονεῖς και οἱ εἰδωλολάτραι, και πᾶς ὁ φιλῶν και ποιῶν τὸ ψεῦδος» (Άποκαλ. κβ' 15).

Αντίθετα, οἱ μετανοημένοι, ὅσοι συγχωροῦν, οἱ δεκτικοὶ Χάριτος, οἱ καταυγαζόμενοι άπό τὸ «φέγγος τῆς Άναστάσεως», προγεύονται ἤδη άπ' έντεῦθεν τὴν αἰώνια εύφροσύνη τῆς λυτρώσεως, άπαλλαγμένοι άπό τὴν λύπη, τὸν θρῆνο και τὴν αἰσχύνη τῆς ένοχῆς.

Ἡ ώρίμανση βέβαια αὐτῆς τῆς χαρμονῆς έρχεται μέσα άπό τὴν κάμινο τοῦ άγῶνος, τῶν δακρῶν, τοῦ πόνου, τῆς θυσίας, τῆς προσφορᾶς, τοῦ σταυροῦ...

Οἱ άναστάσιμοι ὕμνοι καλοῦν σὲ πλησμονὴ χαρᾶς τοὺς έορταστῆς: «Πάσχα έν χαρᾶ άλλήλους περιπτυσώμεθα. Ὡ Πάσχα λύτρον λύπης!» (Στιχηρὸ Αἰνων Πάσχα).

Ὁ ιερὸς Χρυσόστομος βεβαιώνει θριαμβευτικά: «Μηδεὶς θρηνήτω πτωχείαν, έφάνη γάρ ἡ κοινή Βασιλεία. Μηδεὶς ὀδυρέσθω πταίσματα, συγγνώμη γάρ έκ τοῦ τάφου άνέτειλε. Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον, ἡλευθέρωσε γάρ ἡμᾶς ὁ τοῦ Σωτῆρος θάνατος!»

***

Τέκνα έν Κυρίω άναστάντι.

Ἄς γίνουμε μέτοχοι αὐτῆς τῆς χαρᾶς, άπαρνούμενοι τὰ θλιβερὰ δεσμὰ τῆς άμαρτίας, άποτασσόμενοι τὸν διάβολο και τὴν πομπή και λατρεία του, άποστρεφόμενοι ἰδίως τὸν έγωῖσμό, τὴν πηγή αὐτῆ πάσης κακίας. Ἄς μὴ κυριαρχήσουν μέσα στὶς άναστημένες ύπάρξεις μας τὰ έμπαθῆ ανθρώπινα θελήματα, οἱ πλάνες, τὰ πείσματα, τὰ σχίσματα, οἱ προκαταλήψεις πού κρατοῦν πολλοὺς ὁμήρους και δεσμίους τῶν λαθῶν τους στὴν άσυγχωρησία τους.

Και οἱ μὲν καινοτόμοι αἰρετικοὶ Οἰκουμενιστῆς τῆς σῆμερον βαδίζουιν σταθερὰ και άνοικτὰ τὴν άποστατική πορεία τους· ὅσοι δὲ καλῆ τῆ προαιρέσει άποτειχίζονται άπό αὐτοὺς εἶθε νὰ άνεύρουν και εἰσέλθουν στὸν λιμένα τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, πρὸς ὀλοκλήρωσιν τῆς θεοφιλοῦς Ὁμολογίας τους. Ὅσοι πάλιν έκ τῶν αὐτο-αποκαλουμένων Γνησίων Ὁρθοδόξων τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου έμμένουν σὲ λανθασμένες έκτιμήσεις και σφάλματα τοῦ άπωτέρου ἢ προσφάτου παρελθόντος, εἶθε νὰ αναλογισθοῦν τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης τους και νὰ έπιστρέψουν με ταπεινώση και άγάπη στὴν ένότητα με τὴν Κανονική Ἱερά Σύνοδό, προκειμένου νὰ συγχαροῦμε άναστασίμως, άντιτασσόμενοι άπό κοινοῦ στὶς πρωτοφανεῖς προκλήσεις τῶν άποκαλυπτικῶν ἡμερῶν μας.

Εἶθε ἡ θεία συγγνώμη και χαρὰ τῆς Άναστάσεως τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ νὰ πλημμυρίζουν ἅπαντα τὰ τέκνα τῆς Άγιωτάτης Μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας μας, ως πρόγευση τῆς μελλούσης και άλλκτου χαρᾶς στὴν Βασιλεία τοῦ Πατρὸς και τοῦ Υἱοῦ και τοῦ Αγίου Πνεύματος. Ἀμήν!

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Ἅγιον Πάσχα 2017

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Ἀθηνῶν ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Τὰ Μέλη

† Ὁ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

† Ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ

† Ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

† Ὁ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

† Ὁ Δημητριάδος ΦΩΤΙΟΣ

† Ὁ Τορόντο ΜΩΨΗΣ

† Ὁ Ἀμερικῆς ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

† Ὁ Φιλίππων καὶ Μαρωνείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

† Ὁ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

† Ὁ Μεθώνης ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

† Ὁ Λούνης ΣΙΛΟΥΑΝΟΣ

† Ὁ Γαρδικίου ΚΛΗΜΗΣ

† Ὁ Ἔτνα καὶ Πόρτλαντ ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

† Ὁ Βρεσθένης ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ

† Ὁ Θεουπόλεως ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ